

Intervju med Ingvill Moe Elgsaas

Foto: Forsvarets høyskole

Navn: Ingvill Moe Elgsaas

Tittel: Seniorforsker

Institusjonell tilknytning: Institutt for forsvarsstudier ved Forsvarets høyskole

Fortell litt om din faglige bakgrunn:

Jeg begynte å studere russisk språk og litteratur ved Universitetet i Bergen (UiB). Jeg har alltid vært interessert i språk og glad i å lese, men at det ble nettopp russisk er litt tilfeldig. Jeg ombestemte meg faktisk mens jeg tok ex.phil. og ex.fac. og byttet fra italiensk til russisk. Da jeg senere studerte ved Oxford og skulle velge fordypningsfagene mine innså jeg at det var politikk som interesserte meg mest, så til tross for at jeg hadde sett for meg å fortsette litteraturstudiene ble jeg isteden uteksaminert med en *MPhil in Russian and East European studies* med spesialisering i sovjetisk og russisk politikk og utenrikspolitikk. Russisk politikk er et utrolig spennende felt, og det alltid en overflod av interessante temaer og problemstillinger å ta fatt på. Jeg planla aldri å bli akademiker, men da jeg kom tilbake til Norge og skulle søke på jobb kom jeg over utlysningen av en stipendiatstilling ved Forsvarets forskningsinstitutt (FFI). Jeg fikk stillingen høsten 2009, og siden har det ene prosjektet fulgt det andre. Nå sitter jeg igjen med en doktorgrad i statsvitenskap fra NTNU og 14 års erfaring som russlandsforsker.

Hva jobber du med nå?

Jeg er i innspurten på et postdoktorprosjekt om Russlands strategiske selskaper. Hvilke selskaper Russland selv klassifiserer som strategisk viktige er interessant lesning, særlig nå under sanksjonsregimet. Prosjektet mitt, «Russia's Strategic Companies and the State», er en del av det internasjonale forskningsprosjektet RUSECOPOL¹ som ledes av Jardar Østbø. RUSECOPOL har samlet en rekke store navn, og det er utrolig givende å få jobbe sammen med så dyktige forskere fra inn- og utland.

¹ <https://www.rusecopol.com/>

Hva er de viktigste spørsmålene/problemstillingene du mener at arbeidet ditt reiser?

Jeg er glad i dypdykk inn i den russiske empirien og prøver å stille – og forhåpentligvis også besvare – viktige spørsmål født ut av empirien og dens paradokser. Sett i et større bilde, kan man kanskje si at arbeidet mitt setter spørsmålstegn ved nødvendigheten av eksterne systemer, det være seg teoretiske eller empiriske, for å finne de interessante spørsmålene i russisk politikk og hvordan vi kan eller bør besvare dem. IR-teori og ikke-russisk empiri er selvfølgelig veldig viktig for å forstå hvordan vi kan eller bør forholde oss til Russland, men de skal ikke være en tvangstrøye for russlandsforskningen.

Hvis du kunne stått fast i en heis med en akademiker, hvem ville det vært og hvorfor?

Da sier jeg Richard Sakwa. Han er dyktig og har skrevet mye interessant. Akkurat nå kunne jeg tenke meg å slå av en prat om russiske oligarker og sanksjoner.

Hvilken artikkel/fagbok mener du at alle i ditt felt bør lese og hvorfor?

Den var vanskelig. Det blir fort ganske spesialiserte greier. Noe «alle» bør lese kan være *A History of Modern Russia from Nicolas II to Putin* av min tidligere lærer, professor Robert Service.

Hvilke bøker har du ved nattbordet?

Det har en tendens til å hope seg opp med bøker på nattbordet mitt. Nå har jeg *Amongst our Weapons* av Ben Aaronovitch, *Blodmåne* av Jo Nesbø, alle bøkene i *The Thursday Murder Club*-serien av Richard Osman, *The Lost World and Other Stories* av Arthur Conan Doyle, *Turetskij Gambit* av Boris Akunin, *The Z Murders* av J. Jefferson Farjeon, og *The Shortest History of the Soviet Union* av Sheila Fitzpatrick.

Hvordan har krigen i Ukraina preget din forskning og forskerhverdag?

Krigen i Ukraina har hatt stor innvirkning på forskningen min, både på temaene jeg arbeider med og hvordan jeg arbeider med dem. Jeg kan ikke se for meg at jeg kan intervju folke i Russland eller delta på konferanser der på mange år, kanskje aldri. Det er trist og vanskelig for meg som russlandsforsker, selv om det er slik det må være situasjonen tatt i betraktning.

Jeg er nå i større grad avhengig av mediene og andrehåndsinformasjon. Samtidig har mediesfæren i Russland og dekningen av Russland i internasjonale medier endret seg kolossalt de siste årene og særlig de siste 18 månedene i takt med og som følge av krigen i Ukraina. Russiske medier var ikke frie før krigen, men nå er sensuren og selvsensuren helt ekstrem, for ikke å nevne informasjonskampanjene.

Elitestudier er likevel interessante og aktuelle, kanskje til og med enda mer enn før. Absolutt alt påvirkes av krigen.